

3. Бруханський Р. Ф. Організація бухгалтерського обліку в умовах реструктуризації сільськогосподарських підприємств / Р. Ф. Бруханський // Придніпровський науковий вісник. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 1998. – № 100 (167). – С. 55-59.
4. Бруханський Р. Ф. Модернізація Державної податкової служби України: проблеми та перспективи / Р. Ф. Бруханський // Наука молода. – Тернопіль : Економічна думка, 2006. – № 5. – С. 93-99.

Марчук А.

Тернопільський національний економічний університет

ОПТИМІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ВИТРАТ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЄЮ

В умовах сучасної економіки одним із базових завдань управлінського персоналу підприємства є забезпечення максимального прибутку діяльності. Поряд із досить суттєвим фактором виробничої собівартості продукції, на одній із чільних позицій максимізації прибутку перебуває питання раціональної організації обліку, аналізу і аудиту готової продукції та витрат, пов'язаних з її реалізацією. При умові адекватного показника виробничої собівартості фінансовий результат значною мірою залежить від обсягу витрат на збут.

Бухгалтерський облік в умовах маркетингової орієнтації повинен надавати адміністрації підприємства інформацію про обсяги збуту та рентабельність товарної продукції за сегментами і каналами розподілу; структуру і величину витрат, що формують повну (комерційну) собівартість; розмір отриманих доходів; забезпечити можливість визначення фінансових результатів за кожним каналом продажу та видом товарної продукції. Тому виникає необхідність формування інформаційної бази шляхом створення системи, що базується на достовірних бухгалтерських даних. Не менш актуальною в таких умовах є розробка науково-обґрунтованої методики контролю збутових операцій та їх складових, яка має на меті підвищити ефективність заходів збутової політики.

Сучасні ринкові перетворення в економіці України ставлять нові вимоги до якості обліково-аналітичної інформації стосовно готової продукції та витрат, пов'язаних з її реалізацією, що є підставою для прийняття необхідних економічно обґрунтованих управлінських рішень на підприємствах різних організаційно-правових форм господарювання.

До основних завдань обліку готової продукції та витрат, пов'язаних з її реалізацією, доцільно відносити: 1) правильне і своєчасне оформлення первинних документів на всі господарські операції, пов'язані з надходженням, внутрігосподарським рухом, зберіганням та витрачанням готової продукції на складах в розрізі матеріально відповідальних осіб; 2) правильне і своєчасне оприбуткування й списання готової продукції на основі достовірних первинних документів, що дозволяє здійснювати контроль за збереженням готової продукції; 3) отримання даних про кількість і вартість випущеної продукції; 4) контроль за відвантаженням продукції та розрахунками з покупцями згідно укладених угод; 5) визначення залишків готової продукції на складах, контроль за відповідністю фактичних залишків з обліковими; 6) контроль за виконанням обсягів продажу та витратами на збут.

Важливою умовою раціонального ведення обліку готової продукції є використання контрольної функції облікової системи за збереженням і

ефективним використанням готової продукції: обов'язкове зважування, вимірювання та кількісний перерахунок продукції; своєчасне проведення інвентаризацій; укладення письмових договорів про повну матеріальну відповідальність, звільнення і переміщення матеріально відповідальних осіб лише за погодженням з головним бухгалтером підприємства; встановлення переліку посадових осіб, яким надано право «першого підпису» документів на одержання і відпуск зі складів готової продукції; своєчасне відображення в бухгалтерському обліку результатів інвентаризацій і вибіркового перевірок наявності певних видів продукції і т.д.

Література

1. Бруханський Р. Ф. Управлінський облік. Навчальний посібник / Р. Ф. Бруханський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2012. – 223 с.
2. Бруханський Р. Ф. Стратегічні пріоритети оптимізації контрольно-ревізійних процедур в АПК України / Р. Ф. Бруханський // Облік і контроль на підприємствах АПК: стан та перспективи розвитку: у 2 частинах. – Ч.1. – Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції 10-11 жовтня 2008. – К.: КНЕУ, 2008. – С. 28-30.
3. Бруханський Р. Ф. Контролінг / Р. Ф. Бруханський. – Тернопіль: ТНЕУ, 2010. – 114 с.
4. Гарасим П. М. Первинний та аналітичний облік на підприємстві : навч. посіб. / П. М. Гарасим, Г. П. Журавель, Р. Ф. Бруханський, П. Я. Хомин. – Тернопіль, 2005. – 464 с.

Бєбко О.

Тернопільський національний економічний університет

ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ

В багатовіковій історії людства податок на додану вартість – порівняно новий вид податку. Вперше він був ведений у Франції в 1954 р. економістом М.Лоре. Потім ПДВ набув широкого поширення – спочатку в інших країнах Європи (кінець 60-х – початок 70-х рр.) і дещо пізніше – в країнах Азії, Африки і Латинської Америки. Нині податок на додану вартість стягується майже у 80-ти країнах, серед яких практично всі промислово-розвинуті країни. Поряд з цим слід також зазначити, що даний податок й досі не запроваджений в таких країнах як Австрія, Швейцарія. У кінці 80-х – на початку 90-х рр. ПДВ було введено в країнах Східної Європи (Болгарія, Угорщина, Польща, Румунія, Словаччина, Чехія), а також в деяких країнах СНД (Білорусь, Казахстан). В Україні і Росії ПДВ введено в 1992 р.

Податок на додану вартість (ПДВ) – це непрямий податок, що є частиною новоствореної вартості, яка утворюється на кожному етапі виробництва або обігу, його сума входить до продажної ціни на товари (роботи, послуги) і сплачується кінцевим споживачем. Якщо розуміти буквально, то ПДВ – це податок на додану вартість, створену на даному конкретному етапі руху товару, в результаті чого відбувається ліквідація кумулятивного (каскадного) ефекту оподаткування.

Податок на додану вартість характеризується рядом суттєвих переваг. Так, з допомогою ПДВ з'являється можливість регулювання фонду заробітної плати і ціни. Він дає можливість ліквідувати лишні ланки господарського управління. Крім того, податок дозволяє відносно точно визначити реальну вартість кожного товару і на основі цього увійти в основу формування економічних пропорцій. Застосування ПДВ в країнах з розвинутою ринковою економікою не тільки в фіскальному, але й в регулюючому аспекті, дозволяє використовувати